

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Falbe, Christian Frederik (1871-12-07)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 80. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-idm140619159624688.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Efter en Uges Fraværelse i Ungarn har Grev Andrassy først idag været tilgjængelig for corps diplomatique, og det var for mig den første Leilighed, til at gjøre ham min officielle Opvartning i hans nye Stilling. Efter den første indledende Samtale om personlige Forhold, gik Grev Andrassy over paa det politiske Gebet, ved at spørge mig, hvad jeg syntes om hans Circulaire, ²⁾ og yttrede, at han haabede, ved samme at have givet et vægtigt Bidrag til at befæste Freden for Fremtiden, ligesom han nu var sig bevidst, at have fulgt den rette Vei, ved at holde Østerrig udenfor det forløbne Aars skjæbnsvangre Begivenheder. Efter nogle Bemærkninger fra min Side, om at han i den kongelige Regjering vilde finde en oprigtig Støtte for sin Fredspolitik, yttrede Grev Andrassy, at s. 81 han havde Grund til at troe, saaledes som han havde sagt mig efter Salzburger Mødet, at vi vilde være de Første til at nyde Frugterne af denne Fredsæra, idet Fyrst Bismarck kun ventede paa det beleilige Øieblik, for at vise sin Høimodighed /: dette ironisk meent:/ ved Nordslesvigs Tilbagegivelse til Danmark. Jeg tillod mig hertil at spørge Grev Andrassy, om han vidste, i hvad Udstrækning og paa hvilke Betingelser den preussiske Regjering tænkte paa at udføre dette priisværdige Forsæt. Han svarede mig, at han ikke var istand til at give mig nogen nærmere Oplysning i saa Henseende, thi derom var Intet bleven sagt ham. Jeg greb da Anledningen til at føre Greven tilbage til Sagens Standpunkt ved Forhandlingernes Afbrydelse og Grev Beusts Depesche af 1. April 1868, ¹⁾ idet jeg fremhævede, hvor umuligt det havde været for Hans Majestæts Regjering at gaae ind paa de preussiske Betingelser, og skjulte ikke for ham, hvor lidet den havde følt sig tiltalt ved Beusts Mediation. Idet Grev Andrassy noterede sig Depeschens Datum, og smilende bemærkede, at denne i sig selv var temmelig omineus, bad han mig undskylde, at han ikke endnu var tilstrækkelig inde i dette, som i mange andre Spørgsmaals Detailler; men han haabede, efterhaanden, at kunne sætte sig fuldstændigt ind i samme og derefter være istand til at danne sig en mere bestemt Dom. Jeg fortsatte derefter min Udvikling ved at sige, at Hans Majestæts Regjering, saalidt som den østerrigsk-ungarske forfulgte ærgjerrige Hensigter. Dens Hovedformaal var, at see Pragerfredens Bestemmelse udført paa en Maade, der var egnet til at fjerne al fremtidig Anledning til Complicationer fra dens mægtige Naboes Side; men dette vilde næppe kunne skee, uden at den preussiske Regjering afstod alle overvejende danske Distrikter f. Ex. Als, hvor den danske Befolkning udgjorde over 90 pr. Cent, og opgav de saakaldte strategiske Hensyn, hvorpaa den hidtil havde støttet sin Uvillie til at udlevere s. 82dem, saavel som den Beskyttelsesret, som den havde forbeholdt sig.